zrozpaczony

adjetivo | zrozpaczony - singular, denominador

desolado

Adam jest zrozpaczony po utracie pracy.

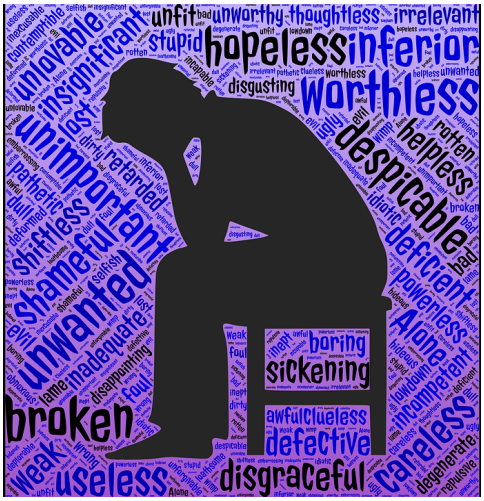

	l.poj.	l.mn.
denominador	zrozpaczony	zrozpaczeni
genitivo	zrozpaczonego	zrozpaczonych
dativo	zrozpaczonemu	zrozpaczonym
acusativo	zrozpaczonego	zrozpaczonych
ablativo	zrozpaczonym	zrozpaczonymi
locativo	zrozpaczonym	zrozpaczonych
vocativo	zrozpaczony	zrozpaczeni

	l.poj.	l.mn.
denominador	zrozpaczona	zrozpaczone
genitivo	zrozpaczonej	zrozpaczonych
dativo	zrozpaczonej	zrozpaczonym
acusativo	zrozpaczoną	zrozpaczone
ablativo	zrozpaczoną	zrozpaczonymi
locativo	zrozpaczonej	zrozpaczonych
vocativo	zrozpaczona	zrozpaczone

	l.poj.	l.mn.
denominador	zrozpaczone	zrozpaczone
genitivo	zrozpaczonego	zrozpaczonych
dativo	zrozpaczonemu	zrozpaczonym
acusativo	zrozpaczone	zrozpaczone
ablativo	zrozpaczonym	zrozpaczonymi
locativo	zrozpaczonym	zrozpaczonych
vocativo	zrozpaczone	zrozpaczone